

داورزنی مرادی  
رارئیس می‌داند

رییس شدن علی مرادی با کسب ۲۲ رای در انتخابات وزنه‌برداری صدای اعتراض خیلی‌ها را درآورد. تا جایی که حتی پشای نامه برای ابطای انتخابات و برگزاری مجدد آن هم به میان کشیده شد. معترض‌ضآن بر این باور هستند که با توجه به ترکیب مجمع و تعداد ۴۳ رای دهنده، رییس فدراسیون باید نصف به علاوه یک رای (۲۳) رای کسب می‌کرده، در حالی که علی مرادی ۲۲ رای کسب کرده‌ و از همین رو انتخابات و پیروزی مرادی و جاهد قانونی ندارد. اما به دنبال این اعتراض محمدرضا داورزنی معاون ورزش قهرمانی وزارت ورزش و جوانان که در روز مجمع مرادی را به عنوان پیروز انتخابات معرفی کرد، باز هم روی حرفش تاکید کرد و مرادی را رییس چهار سال آینده فدراسیون وزنه‌برداری دانست. او همچنین اعلام کرد حکم مرادی به زودی صادر خواهد شد. مرادی آخرین دوره ریاستش را پیش رودارد.

## سهراب منتظر ویزای آلمان

پس از آسیب‌دیدگی که چهارشنبه‌شب برای سهراب مرادی پیش آمد و شانه این وزنه‌بردار دچار در رفتگی شد، بحث اعزام مجدد او به آلمان مطرح شد تا بتواند در مان خود را در این کشور دنبال کند. در این راستا پزشکان جلسه‌ای تشکیل دادند و به این نتیجه رسیدند که مرادی بهتر است عازم آلمان شود. هزینه‌های اعزام این وزنه‌بردار هم هماهنگ بین فدراسیون پزشکی ورزشی و کمیته ملی المپیک پرداخت می‌شود. مرادی پیش از این نیز در پایان سال گذشته با حمایت کمیته ملی المپیک عازم آلمان شده بود تا مصدومیت کمر خود را درمان کند که البته این مشکل ارفع شد. دکتر نوروزی رییس فدراسیون پزشکی ورزشی گفت: «پیگیری اخذ ویزا برای سهراب مرادی هستیم و به محض آماده شدن ویزا این وزنه‌بردار به آلمان اعزام می‌شود. البته پیش از این هم قرار بود برای ویزیت مجدد کمرش به آلمان برود. آسیب‌دیدگی او صددرصد نیست و با توانبخشی برمی‌گردد. با این حال باید تصمیم‌گیری را پزشکان متخصص خودش بگیرند.»

## ویدیوی پیشرفت سایر

سایت فدراسیون جهانی شمشیربازی و ویدیوی دو و نیم دقیقه‌ای به پیشرفت چشمگیر شمشیربازان ایرانی اسلحه‌سابر در سال‌های اخیر پرداخته است. این ویدیو با تصاویری از مجتبی عابدینی و علی پاکدامن نمایندگان ایرانی حاضر در المپیک ۲۰۱۶ ریو آغاز می‌شود و در آن با پخش صحبت‌های علی پاکدامن به مرور افتخار آفرینی تاریخی مجتبی عابدینی با کسب رتبه چهارم در این دوره از بازی‌های المپیک و روند رو به رشد شمشیربازی ایران در سال‌های اخیر اشاره می‌شود. پاکدامن در صحبت‌هایش از خاطره هیجان‌ناشادی مردم از افتخار آفرینی‌ها و درخشش عابدینی در المپیک ریو گفت و میدان المپیک را بزرگ‌ترین و شادای اوترین آوردگاه ورزشی دانست. در بخش دیگری از این ویدیو به پیشرفت چشمگیر تیم ملی سابر ایران اشاره شده است که در سال ۲۰۱۲ در رده ۲۳ جهان بود و هم‌اکنون و در سال ۲۰۱۹ در جایگاه چهارم جهان قرار دارد.

## سفر تا لحظه آخر

مجید کیهانی رییس فدراسیون دوومیدانی که هیچ‌وقت دست رد به سینه سفر نمی‌زند، در ادامه سفرهای خارجی متعدد خود، این بار راهی تایلند شد. بنابر ادعای کیهانی، این سفر به دعوت کنفدراسیون آسیا برای حضور در مراسم افتتاحیه ساختمان جدید این فدراسیون بوده است. سفرهای خارجی متعدد کیهانی در چهار سال گذشته مورد انتقاد جامعه دوومیدانی بوده و آنها معتقدند این سفرها تنها تسودی برای دوومیدانی ایران نداشته بلکه هزینه‌های نیز به خود اختصاص داده است. طبق قانون که تراز دو ماه دیگر تا پایان دوره ریاست وی در فدراسیون باقی مانده است. اما شواهد نشان می‌دهد کیهانی تا آخرین روز حضورش در فدراسیون قصد ندارد بی خیال سفر رفتن بشود. او بی توجه به استغفاهای اخیر و البته مشکلات فراوانی که در فدراسیون وجود دارد از جمله بلاتکلیفی ملی پوشان و قرارداد نداشتن مربی‌ها، تر جیح می‌دهد به تماشای مسابقات ساختمان جدید کنفدراسیون آسیا بنشیند!

## جوکر، برنده دوئل تاریخی در فینال ویمبلدون

## صریباتور!

طولانی‌ترین فینال مردان در تاریخ ویمبلدون، بین دو نفر از بهترین‌های تاریخ تنیس برگزار شد. راجر فدرر و نوآک جو کوویچ، بیشتر از پنج ساعت روی چمن ویمبلدون با هم مسابقه دادند و سرانجام این مرد صربستانی بود که توانست حرفش را شکست بدهد و شانزدهمین قهرمانی گرناسلم را در کارنامه ورزشی‌اش جشن بگیرد. با وجود قهرمانی نوله، فدرر در این مسابقه استثنایی ظاهر شد و قهرمانی را تنها به خاطر چند اشتباه در لحظه‌های کلیدی از دست داد. افسانه سوئیسی بار دیگر ثابت کرد که جایگاهش به عنوان بهترین تنیسور این عصر، تثبیت شده است.



## آر باز هنورد

فینال رقابت‌های تنیس ویمبلدون برای دو چهره افسانه‌ای یعنی راجر فدرر و سرنا ویلیامز پایان خوشی نداشت. هر دو نفر، در مسابقه نهایی طعم شکست را چشیدند اما این باخت‌ها تفاوت‌های بزرگی با هم داشتند. سرنا در دیدار فینال از فرم همیشه‌اش دور بود و نمایش چندان خوبی نداشت اما راجر فراتر از حد انتظار ظاهر شد و به همه

## اتفاق روز

روایت جنگی که قرار نیست تمام شود

## سیتی و لیورپول در فینال جام ملت‌ها!

نبرد سیتی و لیورپول ظاهر ایابانی نخواهد داشت. دو تیم فصل گذشته رقابت فوق العاده‌ای را پشت سر گذاشتند و در نهایت این آبی‌های شهر منچستر بودند که جام قهرمانی لیگ برتر را بالای سر بردند. حالا دو سستاره کلیدی این باشگاه‌ها در تیم‌های ملی الجزایر و سنگال، فینال جام ملت‌های آفریقا را برگزار خواهند کرد. سادو مانه لیورپولی، مهم‌ترین بازیکن سنگال در مسیر رسیدن به فینال جام بوده و در سمت مقابل نیز ریاض ماهرز که برای سیتینزها توپ می‌زند، با چند نمایش استثنایی توانسته الجزایر را به دیدار نهایی تورنمنت برساند. هر دو دیدار نیمه نهایی رقابت‌ها، به شدت جذاب و تماشایی و البته نزدیک بودند و در نهایت سرنوشته فینالیست تورنمنت

## سوژه روز

نقش گزار شگران تلویزیون؛ از والیبال تا فوتبال

## سوهان روح!

## آر باطاری

پایان لیگ ملت‌های والیبال حداقل یک نکته امیدوارکننده برای مخاطبان این ورزش در ایران دارد. آنها دیگر مجبور نیستند به گزارش‌های تکراری، مغرضانه، خسته‌کننده و جهت‌دار دو گزار شگر تلویزیونی والیبال گوش بدهند. گزار شگرهایی که با انحصاری حیرت‌انگیز برای سال‌ها اجازه ندادند هیچ چهره دیگری اجازه گزارش بازی‌های والیبال از تلویزیون را به دست بیاورد. حالا بهترین زمان برای پایان دادن به این انحصار است. برای تریق خون تازه به رسانه ملی در زمان پخش دیدارهای حساس و جذاب والیبال. روزهایی که بهنام محمودی و رفقا در تیم ملی به مسابقه‌های جهانی می‌رفتند تا همین حالا که پوریا فیاضی نقش دریافت‌کننده قدرتی را در تیم ملی بازی می‌کند، گزار شگرهای تلویزیونی والیبال تغییر نکرده‌اند. ظاهراً آنها به دلایلی مقابل موج تغییرات مقاوم هستند و حتی با وجود عملکرد بسیار ضعیف، قرار نیست جایگاه‌شان را از دست بدهند. انتقاد دیگران، ایراد گرفتن از مربیان خارجی و ته‌مت زدن به بازیکنان در مصاحبه‌های مختلف، ساده به نظر می‌رسد اما این دو گزار شگر همیشه منتقد، انتقاد از کار خودشان را نمی‌پذیرند و هرگز در صدد برطرف کردن ضعف‌های بزرگشان نبوده‌اند. آنها اما با چند جمله تکراری در مورد زمین، توپ و تور، بازی‌ها را به «بات‌گونه»ترین

این ستاره رامی کشید. فدرر روی چمن همیشه بهتر از رافا بوده و حالا این برتری دوباره در معرض دید همه قرار گرفت. در دیدار نهایی اما اوضاع به سود راجر پیش نرفت. راجر نمایش بهتری را ارائه داد و امتیازهای بیشتری به دست آورد اما در نهایت به خاطر از دست دادن چند امتیاز در لحظه‌های حساس، مسابقه را واگذار کرد. در آمریکا، این مسابقه را به رقابت کلینتون و ترامپ بر سر ریاست جمهوری تشبیه می‌کنند. چرا که کلینتون با آرای بیشتر تنها به خاطر باختن در آرای اکثرال به کاخ سفید راه نیافت. دو ستاره بزرگ دنیای تنیس در چهار ست رقابت فوق العاده نزدیکی داشتند و سرانجام در ست پایانی نیز برنده باتی بر کمر مشخص شد. این بازی آنقدر نزدیک بود که یکی از رسانه‌های انگلیسی در پایان آن یک درخواست جالب را با مسئولان برگزاری بازی مطرح کرد: «لطفاً به هر دو نفر جام بدهید!»

دیدار نهایی ویمبلدون، دومین پیروزی بزرگ نوآک در گرناسلم‌های این فصل بود. او در اوپن استرالیان نیز توانست رافائل نادال را شکست بدهد. حالا نوآک با اختلاف نسبتاً زیاد مرد شماره یک تنیس دنیا به شمار می‌رود و قصد دارد به رکورد رویایی‌اش در سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۵ یعنی بردن سه گرناسلم در یک فصل برسد. برای این کار، او باید در آخرین تورنمنت بزرگ سال ۲۰۱۹ یعنی یواس اوپن روی سسکوی اول قرار بگیرد. جو کو تا امروز ۱۶ بار قهرمان گرناسلم‌ها شده و در این زمینه هنوز با راجر فدرر فاصله دارد. مرد سوئیسی تا امروز ۲۰ بار جام قهرمانی گرناسلم‌ها را به دست آورده است. پیش از این تصور می‌شد رکورد راجر دست نیافتنی خواهد بود اما جوکر می‌تواند در سال‌های آینده به این

شروع بازی‌ها، هریس از آفریقای جنوبی را با شکست بدرقه کرد، سپس در یک بازی نزدیک حرفی‌ای لرندی‌اش کلارک را شکست داد، پولی از فرانسه و برتینی دیوید گوفین بلژیکی حتی موفق نشد یک ست از جوکر بگیرد. در نیمه نهایی روبرتو باتیستا از اسپانیا با نتیجه سه بر یک تسلیم جو کوویچ شد تا این تنیسور راهش را به طرف دیدار نهایی هموار کند. مسیر راجر فدرر برای رسیدن به این فینال دشوار تر به نظر می‌رسید. راجر در

نداشت. جوکر، هومبرت فرانسوی را نیز به سادگی و بدون دردسر از پیش رو برداشت تا در جمع هشت تنیسور نهایی رقابت هافرا بگیرد. در یک چهارم نهایی، دیوید گوفین بلژیکی حتی موفق نشد یک ست از جوکر بگیرد. در نیمه نهایی روبرتو باتیستا از اسپانیا با نتیجه سه بر یک تسلیم جو کوویچ شد تا این تنیسور راهش را به طرف دیدار نهایی هموار کند. مسیر راجر فدرر برای رسیدن به این فینال دشوار تر به نظر می‌رسید. راجر در

فدرر روی چمن همیشه بهتر از رافا بوده و حالا این برتری دوباره در معرض دید همه قرار گرفت. در دیدار نهایی اما اوضاع به سود راجر پیش نرفت. راجر نمایش بهتری را ارائه داد و امتیازهای بیشتری به دست آورد

رکورد هم حمله کند. در ۱۱ فینال اخیر گرناسلم‌های دنیای تنیس، همیشه یک نفر از مثلث فدرر، جو کوویچ و نادال قهرمان شده است. استن واورینکار در سال ۲۰۱۶، آخرین تنیسوری بود که توانست خارج از این دایره سه نفره، جام را تصاحب کند. آخرین قهرمان ویمبلدون خارج از این دایره نیز، اندی ماری در سال ۲۰۱۶ بوده است. مساله در

وردن کردن چهره‌های جدید و مدعی به دنیای تنیس نیست. مساله در آمادگی خارق العاده و استقامت همیشگی این سه قهرمان خلاصه می‌شود. در اولین لحظات پس از پیروزی در یک فینال تاریخی، جو کوویچ بخشی از چمن دو نیم میلیون دلاری رقابت‌های ویمبلدون را مقابل دوربین‌ها خورد. سال ۲۰۱۵ او پس از انجام این حرکت عجیب، پاسخ عجیب‌تری به رسانه‌ها داد: «چمن ویمبلدون هم گلوتن ندارد و هم به شدت خوشمزه است!» قبل از حذف گلوتن از برنامه غذایی، نوآک یک تنیسور متوسط بود اما این رژیم برای همیشه زندگی و کارنامه ورزشی‌اش را متحول کرد. حالا دیگر فدرر به تنهایی سلطان تنیس روی چمن نیست و سایه سنگین نوله را پشت سرش احساس می‌کند.



سود ماهرز و تیمش تمام شد و حالا جنگ تازه‌ای بین این دو ستاره شکل خواهد گرفت. سنگال تا امروز هرگز قهرمان جام ملت‌ها نشده و الجزایر نیز تنها یک بار در سال ۱۹۹۰ این افتخار را به دست آورده است. این فینال برای مردم هر دو کشور، اهمیت فوق العاده‌ای خواهد داشت. چرا که آنها هرگز در میان پرافتخارترین تیم‌های قاره جایی نداشته‌اند.

توانستند بخشی از فینال رقابت‌ها باشند. حالا در قاره سیاه همه نگاه‌ها به دو چهره خاص دوخته شده است.

یک طرف ماجرا سادو مانه ایستاده تا قهرمانی اروپا یا لیورپول را به قهرمانی جام ملت‌ها با کشورش گره بزند و در طرف دیگر، ریاض ماهرز که بر بدن سه گانه داخلی با سیتی را به قهرمانی قاره بدو زد.

رقابت بین تیم‌های این دو ستاره در لیگ برتر، به

شکل ممکن گزارش می‌کنند و حتی در حساس‌ترین لحظه‌ها، هیچ هیجانی در صدای‌شان دیده نمی‌شود. این گزارش‌ها تقدیری هیجان‌هستند که انگار گزار شگرها باید از پیروزی‌های بزرگ تیم ملی خوشحال نمی‌شوند. در شب بازی حساس و تعیین‌کننده بالهستان، کیومرث کرده‌ها در زمان از دست رفتن امتیازهای بزرگ تیم ملی «بلخند» زد. او به شکل اعجاب‌آوری به سرمربی حرفی و بتالی هینن «حق» می‌داد و معتقد بود که اعتراض‌های این مربی همیشه خشن، درست و به جا هستند. آن هم در شرایطی که اعتراض‌های هینن تنها به قصد متشنج کردن جو بازی صورت می‌گرفتند و هیچ نسبتی با منطق نداشتند. یکی از طنزهای بزرگ روزگار شاید همین باشد که گزار شگر همیشه منتقد سرمربی خارجی تیم ملی، این چنین دست به دفاع از مربی خارجی تیم لهستان می‌زند. در واقع مربی خارجی از نظر او ایرادی ندارد اما به شرطی که در والیبال ایران مشغول به کار نباشد! گزار شگری از روی بغض و نفرت، در شب دیدار باربازیل عیان تر نیز شد. جایی که محتشمیان با کنایه‌ای تاکیدی می‌کرد که سرمربی تیم ملی تنها «تماشاگر» خوبی است و نمی‌تواند تغییری در جریان بازی ایجاد کند. این صحبت از طرف کسی مطرح می‌شود که در ۲۰ سال گذشته، کوچک‌ترین تغییری در نحوه گزارش دیدارهای والیبال ایجاد نکرده و در این ۲۰ سال، همواره به این موضوع اشاره داشته که سرویس نقش مهمی در «والیبال روز دنیا» ایفا می‌کند! شاید انتقادهایی به کار کولا کوویچ وارد باشد و این مربی هم مثل همه مربیان دیگر، اشکال‌هایی داشته باشد اما بدون شک موضوع فقط این مربی نیست. گزار شگرهای تلویزیون در سال‌های گذشته همواره به همه مربیان خارجی تیم ملی انتقاد کرده‌اند. کاش آنها توضیح بدهند که سرمربی ایده‌آل‌شان برای تیم ملی چه کسی است. آیا آنها اعتقاد دارند که مصطفی کاخ‌را باید هدایت تیم ملی را بر عهده بگیرد؟ اگر تصور می‌کنید که بحران گزار شگری در تلویزیون تنها به ورزش و والیبال مربوط